

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvc. večerne številke po 4 nvc.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvc. Izven Trsta po 1 nvc. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 970.

4 nvc.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loče Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzljavna in telefonična poročila.

(Novejšje vesti.)

Dunaj 16. (Zbornica poslancev). Riegerjemu govoru je sledilo več dejanskih popravkov. Dr. Stojan (kršč. sl. nar. zveza) je govoril o razmerah med duhovščino na Moravskem ter izjavil, da hočejo Čehi z Nemei živeti kakor ravnopravni bratje.

Bielohlavek (krščanski socialista) je napadal Žide, Straucher jih je branil proti obdolžitvi obrednih umorov. Govorili so še Hofer, Berner, Kozłowski, Gregorig, Strohbach, Stojalowski, Pattai, Lueger, Daszynski in Dzieduszycki. Antisemiti dolže nekatere židovske sekte uporabe krščanske krvi pri obredih.

Nujni predlog Bernerjev o preiskavi dogodkov na Moravskem je sprejet. V meritorni debati sta govorila Schücker in Byk. Generalni govornik je Hofica. Sprejet je predlog Schückerjev, da se voli odsek, ki ima preiskati krivdo oblasti na dogodkih v Graslicah, Holešovu in Všetinu. Na dnevnem redu jutranje seje: Odprava časniškega kolka in obtožbe proti Thunovemu ministerstvu.

Budimpešta 16. Cesar je sprejel danes predpoludne ministra-predsednika, grofa Claryja, v daljši zasebni avdijenci. Cesar odpotuje še le jutri na Dunaj.

London 16. »Reiter« javlja iz Kajira: Tajnik tukajšnje britanske politične agencije, Rodd, je odpotoval danes v Rim, da se z italijanskimi oblastmi dogovori o izvestnih točkah glede prometa med egipčanskim Sudanom in Eritrejo.

London 16. Drugi državni tajnik v vojnem ministerstvu je v nekem govoru v Dovru opozarjal na zvestobo naselbin in na prijateljstvo Amerike. Vsled tega prijateljstva pa ne nastaja sovraštvo z nobeno velevladstvom. Glede obiska cesarja Viljelma je dejal, da je potovanje istega popolnoma zasebnega značaja.

Pariz 16. (Komora.) Zbornica je dobro obiskana. Povsodi živahno gibanje. Nabaljujejo debato

o občni politiki vlade. Posl. Abbé Gairand govori za svobodo vesti.

Vojna v južni Afriki.

London 16. »Reuter« javlja iz Estcourtja z dne 10. t. m.: Z oklopnega vlaka, katerega so Angleži spustili v Colenso, so na povratku prejeli črna-sela, ki je pripovedoval, da so Boerci včeraj obstreljali Ladysmith z 6 topi največjega kalibra, ne da bi povzročili mnogo škode. Angleži niso rabili svojih velikih ladijskih topov.

London 16. »Reuter« javlja iz Durbana z dne 12. t. m. pop.: Govorijo, da je general Joubert umrl. Druga brzljavka iste poslovnice iz Laurencu Marqueza javlja, da je general Jaubert padel dne 9. t. m. v bitki.

Za bedne občine v Istri.

Poslanei Spinčić in tovariši so v seji zbornice poslancev dne 25. oktobra stavili nastopni nujni predlog:

Z dopisom e. kr. okrajnega glavarstva v Voloskem od 25. februarja 1899. št. 3003 je bila vsled naredbe e. kr. namestništva v Trstu od 23. februarja 1899 št. 3615 občini kastavski vrnjena nje prošnja od 31. oktobra 1898 št. 3513, predložena naravnost ministerstvu za notranje stvari, za podporo povodom povodnji v nekaterih delih občine. Prošnja je bila vrnjena z opazko, da ni možno ustreči jej.

Tako odklonjenje prošnje je moralo jako potlačiti občinski zastop, zlasti pa občinarje, zadete od elementarnih neugod, in je tudi res delovalo v tem smislu, kajti tudi na e. kr. namestništvo v Trstu je bila odposlana slična prošnja, opremljena z dokazili o škodah, in sicer zato, ker ni bilo nobenega zastopnika e. kr. politične oblasti na lice mesta, da bi se bil prepričal o resničnosti podatkov, in ni bil, ko se je občini vrnila prošnja, poslana na ministerstvo za notranje stvari, naveden noben razlog, zakaj je bila vrnjena.

primerne. Naposled je moral biti zadovoljen, da je dobil skromen prostorček v neki pisarni. Stariši so bili vajeni dobrega življenja in so se počutili nesrečne v novih, ob vseh straneh omejenih razmerah. Mati je bila vedno žalostnega obraza, tembolj, ker je oče v časi iskal tolažbe. Bolehal je pa tudi neprenehoma. Ko je bilo Tonki deset let, je oče umrl. Mati je bila tedaj taka, kakor bi morala zblazniti. Tudi ona je obolela, Tonko pa so dali v »institut«. Tam ni imela nobenih veselih časov. Vendar se je včasih smejala, a tedaj so jo topli, češ, to se ne spodobi. Učila se je dobro, a to ji nič pomagalo, ker so od nje zahtevali vednjo, kakoršnemu ni bila vajena. Vse to je bilo jako tužno. Če je prišla kdaj domov, se tudi ni mogla veseliti, kajti mati je bila vedno žalostna. V institutu so jo nekam zaničljivo gledali, ker ni bila bogata kakor druge gojenke. Konečno je tudi mati umrla in Tonka je prišla k teti. Odkritosrčno je povedala, kako se ji je godilo tedaj.

— In Vi —? je vzkliknil Savič.

— In jaz upam, upam, upam neprenehoma. Moje zlate nadeje mi nihče ne vzame.

Savič se ni drznil oporekati. Ah, s kakšnim glasom je izrekla to: upam! Ne, ne. On ne sme niti poskusiti, da bi ji vzel njeno zlato nado. Oh,

Prošnje so bile sestavljene in predložene povodom povodnji, ki je bila dne 19. oktobra 1898, vsled katere so davčne občine Rečina, Klana in Lisac trpele velike škode. Visokost škode so protokolarično določili zastopniki občine in zaupniki oblasti, in so bili poškodovanci navedeni po imenih.

V Rečini so bile škode povzročene na mlinih in jezovih, ki so glavni dohodek tamošnjemu prebivalstvu; v Lisacu na poljskih pridelkih; v Klani na poljskih pridelkih, katere je odnesla voda, na poljih, ki so bila razdrta in popolnoma pokrita s peskom in kamenjem, na zasebnih in občinskih poslopijih, in tudi na javnih mostovih.

V večini drugih davčnih občin krajevne in patrimonijalne občine Kastav, ne izključivši z isto združeno patrimonijalno občino Bergud, je bila zlasti trta zadeta od raznih elementarnih neugod, od mokrote in mrzline v splomadi, ob času cvetja, od dežja v nekaterih delih tudi v poletju, dočim je drugod vladala najhuja suša, od peronospor in oidiuma, katera pobijati je bilo skoro nemogoče radi neugodnih vremenskih odnošajev, ki so bili ob času, primernem za to.

Ob takih okoliščinah je neizogibno potrebno:

1) Izdatna državna pomoč imenovanim trem davčnim občinam, dne 19. oktobra poškodovanim po povodnji in dotičnim prebivalcem teh občin, kakor tudi primeren znesek za javna dela, o čemer ni smeti pustiti iz ožira most čez Rečino mej Trinovico, davčna občina Rečina, na eni strani, in Rataljina na Hrvatskem na drugi strani, kakor neobhodno komunikacijsko sredstvo;

2) izdatna izredna pomoč oškodovanim vinogradnikom, da ohranijo trte za bodočnost, kakor tudi podpora za ceste in vodnjake, potrebne v občini, da bi bedno prebivalstvo o tem dobilo dela in zaslужka.

Na podlagi tega in z opazko, da so bile še druge občine vseh okrajev dežele istrske, kakor že drugod dokazano, zadete od elementarnih neugod, dovoljujejo si podpisani staviti nastopni nujni predlog:

pa življenje je vendar tako okrutno! Ni Tebi ne prizanesel...! To, to — prav to utemeljuje svetovno bôl, to jo opravičuje. Tako krasna, etna pomlad, tako svetel pogled v bodočnost, tako bajno upanje... in naposled prihaja življenje s svojotrdno roko pa trga, razdeva, podira vse!... Oh, upaj, sanjaj, dekle. Naj se zgodi, kar se hoče; jaz nočem biti tisti, ki bi uničil Tvojo iluzijo.

— Vi ste se zamislili?

— Oh, nehoté.

— Kaj pa mislite? Gotovo kaj žalostnega. Bodite vendar enkrat veseli, samo enkrat, gospod profesor!

Ne vedé, kaj dela, je majal z glavo. Vse njegovo bitje je bilo že prešinjeno z tistim čudnim čuvstvom. Tudi kadar ni govoril ničesar, kadar ni hotel povedati ničesar, je povedala ona tajna sila v njem: jaz ne morem biti vesel.

— Samo enkrat, gospod profesor! Kako more biti človek vedno tako žalosten?

— Kdo Vam pravi, da sem žalosten? Ne, jaz nisem žalosten? Ne vem, kakšen sem. Mene ni. Tega ne razumete. A drugače Vam ne morem povedati. Mene ni... to je tako: jaz čutim, kar bi Vam rad povedal s tem, a nobene druge besede ne morejo opisati tega stanja. (Pride še).

P O D L I S T E K.

29

Sursum corda!

Spisal E.—n.—n.

IX.

Poslej sta s Tonko pogostoma razpravljala o optimizmu in pesimizmu. On se ni dal premagati, a priznati je moral, da je prišel pogostoma v zadrego. Včasih ji ni mogel odgovoriti ničesar. Pozneje, kadar je bil sam, se je domislil, kaj bi ji bil moral povedati, da bi jo pobil. Njuni prepir je bil videti docela neploden, kajti ostajala sta vsaki na svojem hribu: ona dosledna optimistka, on zagrizen pesimist.

Nekega dne mu je povedala vso zgodovino svoje tužne mladosti. Ko je bila še docela majhna, se je njenim starišem jako dobro godilo. Oče je imel lepo službo in je služil mnogo denarja. Znanec je bilo dosti in v hiši njenih starišev je bilo veselo življenje. To je zginilo, ko je njen oče obolel. Najprvo je imel namestnika, kateremu je plačeval, da ga je zastopal, a ko le ni okrevljal, so mu odpovedali službo. Prihranjeni denar je bil kmalu porabljen. Ko je očetu konečno nekoliko odleglo, je iskal druge službe, a težko je bilo dobiti kaj

Visoka zbornica naj izvoli skleniti:

»C. kr. vlada se pozivlja, naj najhitreje zahteva poročil o elementarnih škodah v večini davčnih občin krajne občine kastavske in v raznih družih občinah v Istri, in naj dovoli istim podpore iz državnih sredstev.«

Ta nujni predlog naj naj se v zmislu § 31 poslovnega reda izroči v poslovno razpravljanje odseku, imenovanemu za stvari, ki se tičejo bede prebivalstva.

Predsednik zbornice je naznanil takoj, da se zgodi tako.

Javni shod

političnega društva »Edinost« v Rojannu
dne 12. novembra 1899.

(Dalje.)

Občinska uprava v Trstu.

Gospod dr. Rybář je nadaljeval:

Še le v prihodnji seji, dne 1. julija 1898, so začeli razpravljati o teh željah okoličanov. Poprej pa so zopet govorili še o neki drugi stvari, ki se, po zahtevu Veneziana, tudi tiče okolice, ki pa v resnici nima z okoličani prav nič opraviti. To so stroški za Ferdinandej, za tisto letovišče, ki je ima mesto »pri Loveu«. Predlagali so namreč v tej seji 20—30.000 gl. v ta namen, da se tamkaj napravi hlev za konje tržaška gospode, da bodo imeli iste kam postaviti, kedar prihajajo k »Loveu«, ter da se ti zlahtni konji, kakor je dejal Morpurgo, ne — prehladijo! (Vesolost. Klici: Sramota!)

To je bilo celo italijanskim svetovalecem preneumno. Videlo se jim je, da so se sramovali takega predloga. Vaš poslanec, g. Dollenz, je o tej priliki rekel italijanskim kolegom: Če bi mi okoličanski poslanci glasovali za to postavko, bi vi še rekli, da se ta hlev napravlja za okoličane. (Smeh.) Okoličani pa nimajo potrebe tega hleva. Če hočete vi iti v hlev, svobodno vam! ... (Dolgotrajajoča veselost.)

Vendar je bilo gospodi žal za ta hlev, pa so predlagali, naj se dovoli svota 20.000 gl., sicer ne za konjski hlev, ampak za Ferdinandej sploh: za ceste itd., in ta izdatek so tudi dovolili.

V tisti seji so dovolili tudi napravo nekih cest in vodnjakov po okolici, katerih pa še do danes nimamo.

Nekaj dni potem so imeli zopet sejo in v isti je lista o okoličanskih potrebah prišla na dnevni red. Dovolili so tudi nekaj cest in vodnjakov.

Slovenski poslanci so med drugim zahtevali tudi dve šoli: pri sv. Mariji Magdaleni spodnji in v Padriču. Sicer se vas to ne tiče toliko, ker vi imate svojo šolo. Vendar je dobro, če omenim tudi teh razprav, kajti tudi te so pokazale, kako »dobri« so nam mestni očetje.

Sv. Marija Magdalena spodnja je največja davčna (katastralna) občina v okolici. Ista seza od pokopališča tja do Riemanj in na drugi strani doli do Miljskih vrat. Vsa ta katastralna občina nima šole. (Čujte! Čujte!) Otroci morajo hoditi v šolo na Katinaro ali pa v Škedenj. Že leta 1856. je prosilo kakih 97 očetov za šolo pri sv. Mariji Magdaleni spodnji. In sedaj, o razpravljanju glede novega posojila so naši poslanci zahtevali to šolo, ki je res potrebna.

Zopet se je vzdignil slavni govornik dr. Venezian, ki je zmiraj prvi, kedar gre za to, da bise okolici dalo kaj. (Smeh.)

Rekel je: če bi Magdalenčani zahtevali kamenja, ceste ali kaj takega, smo mi drage volje pripravljani, da jim damo vse to, šole pa ne na noben način! (Vsklikanje.)

Taki so tisti liberalci, ki pravijo vedno, da treba »svetlobo« zanašati med ljudi, da je naše ljudstvo še preneumno itd. A kedar jih prosimo, da bi nam dali šolo, ki naj bi preganjala tisto temo iz naroda, nam pa kličejo velikodušno: Kamenja vam damo, da, ceste tudi — šole pa ne! (Hrupni pojavi ogorčenja.)

Istotako se je godilo, ko je šlo za šolo v Padriču. Že pred leti je bila uložena prošnja za to šolo. Prošnja je bila uložena v poletnem času. Veste, kaj so rekli na magistratu in na namestništvu?! Moramo čakati na zimo, da vidimo, če je po zimi res burja tako huda, če je res toliko snega, da otroci ne morejo hoditi po tri četrt ure in eno uro daleč v šolo. Torej zime so morali čakati, da so

izvedeli, da imajo na Krasu burjo po zimi! (Viharna veselost.)

Ker bi se gospodje v tem času že bili lahko prepričali, da je tržaška zima za nežne otroke res huda in burja celo včasih nevarna, a nam zahtevane šole vendar niso dali, so naši poslanci sedaj znova zahtevali to šolo. Ali minolo je že več zim, šole v Padriču pa še ni. Če bi bili zahtevali italijansko šolo, v kateri bi se, kakor drugod, šopirile slike Viktorja Emanuela in Garibaldija, potem seveda bi nam šolo že davno dovolili in brez odloga! Za Slovence pa šola ni potrebna.

Tako so razpravljali v mestnem svetu o potrebah tržaške okolice. Rezultat je bil ta, da so dovolili, da se v Rojannu pokrije potok, da se napravi nekaj svetilnic in da se sezida pralnica. To je vse.

Ali le dovolili so, kajti od vseh tistih del, kar so jih dovolili na teh razpravah, so dosedaj začeli delati in delajo jedino tisto cesto — iz Bar-kovelj v Miramar in pa neke ceste v Škorklji, ki pa zopet služijo istotako meščanom, kakor okoličanom. Za okolico so dovolili, kakor smo videli prav malo, a naredili niso nič. A vi se ne smete čuditi, da za okolico niso napravili ničesar. Saj je celó v mestu vse polno vprašanj, katerih nikakor ne morejo rešiti.

Nočem tu omenjati vsega, kar so dovolili in česar niso napravili; le nekaj moram omeniti. To je vprašanje vodovoda za mesto, ki je že celo človeško dobo na dnevnem redu. Jaz sem bil še majhen otrok, ko so se že razne komisije vozile v Škocijan iskat vodo. Tam so se dobro imeli, jeli in pili. (Klic: Pa vino, ne vode! Hrupna veselost.) Od takrat so še mnogo preiskovali, posvetovali se, pravdali, a vodovoda še nimamo. Dosegli so celó eksproprijacije, t. j. dali so si dovoliti od vlade, da smejo za namerjani vodovod jemati vodo, kjerkoli jo najdejo, tje gori do Bistrice, brez ozira na mlinarje in druge osebe, ki imajo tudi kake pravice do vode. Opozarjam, da rok temu dovoljenju vlade poteče že prihodnje leto, in ako v tej dobi ne napravijo toli potrebnega vodovoda, potem sploh ne bo smeti več jemati iz te reke. (Pride še.)

Politični pregled.

TRST 17. novembra 1899.

Državni zbor. (Zbornica poslancev). Najprvo moramo zabeležiti, da je naše brzojavno poročilo v zadnjem izdanju popraviti tako, da ni bil odklonjen predlog posl. Doležala, da se imenuje odsek, ki naj o prihodnjem ljudskem štetju konstatuje resnično razmerje med narodnostmi, ampak odklonjen je bil le drugi del, zahtevajoči, da se ta predlog brez prvega čitanja v zbornici izroči odseku. Predlog Doležalov pride torej še v razpravo.

V razpravi radi dogodkov na Moravskem se je usula kar cela ploha popravkov, ki so se večinoma sukali o — židovskem vprašanju. Bila je to praska mej semiti, antisemiti in socialisti. Branitelji Židov so zatrjali, da so obrekovali in lažniki vsi oni, ki govorijo o ritualnem umorstvu, antisemitje pa so trdili od svoje strani, da židovska vera sicer ne zahteva ritualnega umora, da pa je sekt med židi, ki rabijo človeško kri.

Nujnost predloga socialističnega Bernerja, da se o dogodkih na Moravskem uvede preiskava, je bila vsprejeta in se je takoj začela tudi meritorna razprava. Generalni govornik, mladočrški poslanec Hofica, je prosil, naj bi ne odpirali starih ran v trenutkih, ko bi se hoteli približati drug drugemu. Čehi bodo ministerstvo Claryjevo pobijali do noža, ker jim je storilo največje krivico. Drugo so čitatelji izvedeli iz brzojavnih vesti.

Nemška katoliška ljudska stranka in mi. Včerajšnji »Slovenec« priobčuje članek »Kdo pojde, desnica ali — vlada«, ki je naperjen v prvi vrsti proti »Slovenskemu narodu«, a vstrieno tudi proti vsem drugim slovenskim »liberalnim« listom, ki vsako besedico, »ki jim ni všeč v kakem katoliškem nemškem listu, z divjim krikom pobijajo in tako politikujejo prav v tistem zmislu, kot sedanja vlada in obstrukcijski Nemei«. Slutimo, da spoštovano narodnokonservativno glasilo šteje tudi nas mej tiste »liberalne« slovenske liste, kajti spomn nam pravi, da smo tudi mi čisto zapisali kako ostrona adreso katoliške ljudske stranke.

Na očitjanje liberalizma nam ne treba odgovarjati, ker je to očitjanje že paralizirano po oči-

tanju, vsaki dan ponavljane od druge strani, da smo — klerikalni! Sicer pa je naš list odprta knjiga: ako hoče kdo po sili videti v njej ali liberalizem ali klerikalizem — slobodno mu! Mi pa imamo zavest, da naša ambicija gre jedino za tem, da smo slovenski list!

Ali gledé nemške katoliške ljudske stranke treba že, da vnovič pojasnimo svoje stališče. Nobena umetnost v interpretaciji ali v podtikanju nam ne bi mogla dokazati, da smo se kedaj načelno izrekli proti temu, da je naša delegacija združena z nemškimi konservativci v isti večini. Ali kakor od vsacega zaveznika, tako zahtevamo tudi od njih, da so lojalni zavezniki tudi v kritičnih časih, tudi tedaj, ko jim je to morda res težavno. Le tak zaveznik ima vrednost, ako smemo v vseh slučajih računati nanj. V tem pogledu pa v katoliški ljudski stranki ni vse tako, kakor bi moralo biti. A tudi radi tega ne mislimo kriviti stranke kakor take, ali to nam mora pripoznati tudi »Slovenec«, da se je opetovano — in navadno v najbolj kritičnih trenutkih — zgodilo tako, da aparat večine ni funkcioniral točno, ker se je prav v katoliški ljudski stranki kaj krhalo, ker se je v njej vsakokrat našel ta ali oni mož, ki je frondiral — bodisi zbok svojega nemškega mišljenja, bodisi iz kake ambicije. — Nastajala je zmešnjava in kdo je trpel?! Ugled tiste večine, katere člen je tudi skupina nemških konservativcev! Mi nismo nikdar zahtevali, naj se ta stranka izloči iz večine, ampak zahtevali smo kategorično, naj brzda tiste večne frondirje, ali pa naj jih odstrani! In še le za slučaj, ako bi ne mogla storiti ni jednega ni drugega, nismo pri-tajevali svojega prepričanja, da bo bolje, ako nismo v takem zavezništvu! Ne vemo, kdo bi mogel oporekati takemu stališču, oziroma taki zahtevi. Brez strahu ponavljamo tudi danes: zavezništvo z nemškimi konservativci je dragoceno za nas, toda le tedaj, ako nam more dati jamstvo, da ne odneha tudi v težkih časih in kritičnih trenutkih! V slučaju pa, da ne more — pa ne!

Namestnik dalmatinski, David, je bil te dni v Rimu in je bil vsprejet od sv. Očeta v daljši avdijenci. Vest o tej avdijenci je vzbudila občo pozornost, kajti spravljajo jo v zvezo z vprašanjem slovenskega bogoslužja v Dalmaciji.

Bati se je, da je namestnik David zastopal stališče avstrijske vlade, ki je — tega pač ne treba praviti — nasprotno slovenskemu bogoslužju. Govora je bilo pa bržkone tudi o nasledniku pok. nadškofu Rajčeviću in nekem konfliktu, ki že dlje časa obstoji med vlado in križevaško škofijo radi treh župnij.

V francoski zbornici so včeraj nadaljevali in zaključili razpravo o splošni politiki vlade. Jako ostro je govoril proti vladi bivši ministerski predsednik Méline. Očital je vladi, da ima mej svojimi členi destruktivne življe, propovednike socialne vojne. Vlada je zasejala seme nesloge mej republikanske stranke. Vsled afere Dreyfus so prišli socialisti do moči. Vlada je ozlovoljila vojsko, ker proganja zaslužne generale. Politika, ki seje razdor mej državljane, je protinarodna in jo homo pobijali. No, zmagala je vendar vlada, kajti dnevni red, za kateri se je izrekla ona, je bil vsprejet s 340 glasi proti 215.

V zbornici italijanski je bila predvčerajnjem volitev predsednika. Bil je izvoljen vladni kandidat Colombo. Ali kako! Vlada pač ne more biti vesela te prve — zmage v tem zasedanju. Glasovalo je 387 poslancev. Colombo je dobil 198 glasov, Bianheri 179. 7 listkov je bilo praznih, drugi neveljavni. Vladni kandidat je torej dobil le 19 glasov več, nego kandidat opozicijskih skupin. A ne pozabimo, da so tudi člani vlade glasovali zanj. Brez teh bi bil v manjšini. Včeraj so volili podpredsednike.

Vojna v južni Afriki. Poročila z bojišča se čitajo že, kakor da se ta krvava žaloigra vrši v dobi tridesetletne vojne. Tako leno se vrše dogodki, v poročilih namreč. Iz tabora Boerev itak ni poročil, poročila preko Londona pa govorijo o neznatnih praskah in še vse to je sumljivo po opazkah: čuje se, zdi se, bržkone, skoro gotovo itd. itd. Glavno pa je, da so vsi ti dogodki, o katerih pripovedujejo preko Londona, vršili že pred 14 dnevi ali tremi tedni. Ugani sedaj, ako moreš, ali se je kaj godilo zadnje dni, ko z jedne strani ne morejo govoriti, od druge pa nočejo povedati, tudi če kaj vejo.

Po nekem seznamu, sestavljenem v Londonu, so Angleži zgubili do sedaj 2046 mož. In sicer od častnikov 25 mrtvih, 85 ranjenih in 52 pogrešanih; od moštva pa 157 mrtvih, 754 ranjenih, 657 pogrešanih. To pa samo v Natalu. Zgube na južnih in zapadnih mejah niso uračunjene v to število.

Domače vesti.

Niti metle nam ne privoščajo! Pod tem zaglavjem nam piše prijatelj iz okolice: Po nadpisu bi morda mislili, g. urednik, da hočem uganjati šale. Stvar je v nekem oziru res smešna. Gospoda «liberalci» in «demokratje» v mestnem svetu tržaškem se buje — slovenskih metel. Strah jih je, da bi slovenske metle ne škodile «čistemu italijanskemu značaju mesta» — ali ni to humoristično? In vendar Vas zagotavljam, da nisem prav nič dobre volje. Kako naj bi človek bil vesel, če vidi take pojave šovinizma, kakor jih je pokazala zadnja seja občinskega sveta!

V meritorno vprašanje, bi-li bilo za občino koristno ali ne, če prevzame čiščenje ulic v lastno režijo, se ne morem spuščati, ker nimam na razpolago dotične pogodbe z sedanjim zakupnikom. Toliko pa lahko rečem in mi pritrdijo poznavaleci razmer, da je današnji način čiščenja vse drugo prej nego popoln. No, pustimo to stran, ki v tem slučaju (za mestne očete vsaj) ni glavna.

Saj ste slišali, da vse drugačni razlogi diktirajo gospodi — prepričanje o koristnosti ali škodljivosti čiščenja v lastni režiji. Tudi v slučaju, da bi čiščenje v režiji bilo izvedljivo in bi imela občina veliko haska od tega, ako prevzame to delo v lastno upravo, odklanja gospod Venezian to novotorijo edino iz vzroka, ker bi tedaj morali odpustiti «mirne» Furlane, kakor jih veliki govornik imenuje prav nežno, ter jih nadomestiti z avstrijskimi podaniki, med katerimi bi, seveda, morali upoštevati tudi slovenske meščane in okoličane! Občina torej naj le trpi škodo, samo da se ne daje zaslужka tudi kakemu Slovenu!! Ta luksuz si gospoda dovoljujejo tem boljše prav zato, ker je med občanarji mnogo Slovencev, na katere pade — del škode!

Precejšnja porcija drznosti je potrebna, če si upa kdo v javni seji, pred očmi vladnega zastopnika, tako cinično razkrinkati — zistem, ki vlada v naši mestni palači.

Drugod bi sledil takim besedam vsaj formalen protest, da bo obvarovana dostojnost. V mestnem svetu tržaškem pa se ni oglasil nihče; nobeden tistih gospodov, ki klečeplazijo za ljubeznijo ljudstva, ki se cedijo liberalnega in demokratičnega prepričanja, se ni oglasil, da bi zavrnili drznega žida Veneziana. Niti g. župan, o katerem hočejo vedeti celo nekateri slovenski listi, da je krščanski mož, mož pravičen, se ni oglasil, ni zavrnil takega cinizma in ni branil časti zbornice, kateri predseduje!

O gospodu vladnem zastopniku pa smo trdo uverjeni, da je o tem simptomatičnem dogodku v mestni zbornici vestno sporočil na visokem namestništvu. Morda je s tem pomnožil dokaze, kako «dobri prijatelji» so mestni očete za našo slovensko okolico.

Kaj menite, gospod svetnik Schwarz? Ali nas imajo radi!!

Karakteristika »gospodov v Trstu«. Pišejo nam: Gosp. urednik! Nad leto dni že bivam v Trstu ter se kolikor toliko brigam za javno življenje. Prej sem si ogledal tudi druge slovenske pokrajine in zdaj primerjam. Reči moram: vso čast tukajšnjim slovenskim prvoboriteljem! To spričevalo jim že moram dati, da ni krivda na njih, ako ukljub vsemu požrtvovalnemu, združenemu in zares uzornemu delovanju niso dosegli vidnejših uspehov! To leži v sovražnem nam zistemu in v numerični premoči nasprotnikov. Jedino, kar se da tukaj storiti za sedaj, je po moji sodbi to, da vzbujajo narodno zavest mej ljudstvom! A da je baš v tem oziru doseženih lepih uspehov, nam dokazuje veliko število narodnih društev, katerih je v Trstu in okolici več, nego (razmerno seveda) nikjer drugje po slovenskih krajih. Kar se tiče sloge med narodnimi prvoboritelji, pa bi se drugi Slovenci zares lahko marsikaj naučili v Trstu. Jaz bi trdil celo, da bi bilo marsikaj drugače med Slovenci, ako bi naši možje, predno so vsprejeli kako odlično mesto v političnem življenju, hodili

za nekoliko časa na ekspozituro — v Trst, ali še bolje, v Istro.

Glejte, g. urednik, takega menerja sem jaz. In tega menjenja mi ni omajal tudi »Slovenski Narod« od 16. t. m., kjer piše o Milivoju Ivanovem, ki je v »Edinosti« objavil svoje jezikovne nazore o pravopisu Levčevem. Dovolite mi malec prostora, da tudi jaz spregovorim o tem. Meni se zdi, da se je Ivanova kritika sicer res v prvi vrsti obračala proti Leveu, ali ne edino proti njemu, ampak proti vsem pisem, ki so zabredli v neoporečno germanizovanje. Tudi jaz ne podpisem vsega, kar priporoča Ivanov; zlasti ne njegovih arhaističnih novotarij — sit venia verbo — glede nekaterih končnic, a to moram priznati, da sem našel v Ivanovih izvajanjih marsikatero zlato zrno, ki se da uporabiti v knjižnem jeziku, ne da bi zabredli v — zakotnosti. Deloma po pravici očita »Narod« Ivanovu osebnosti v polemiki. A kdor graja druge, naj bi bil sam vzgled popolnosti. To pa »Narod« ni. Pravi o Ivanovu, da ni v stanu zatajiti samouka na jezikovnem polju; potem govori — on, ki hoče biti vzgled stvarnosti — o puhli repici s kraške njivice, o jezikovni puhli juhi in da bo ubogi Milivoj, če Levee le migne z mezinem, ležal pod stolom.

Pardon, sedaj pa se mi čudno zdi, zakaj ni gospod profesor Levee »mignil s prstom«, ko so ustali proti njemu profesorja Perušek in Plešič in (kolikor se spominjam) žnjima vsi profesorji slovensščine?!

Gosp. Milivoj je morda res majhne postave, a da bi bil takov pritlikavec v primeri z gospodom Leveem, tega ne verjamem. »Slovenski Narod« priporoča stvarnost. Dobro, soglašam. Ali pa je to znak stvarnosti, ako radi kritike, ki jo je spisal posamičnik — o katerem, vrhu vsega, niti ne ve, da-li se sploh udeležuje javnega življenja — napada tržaške Slovence?!

Očita jim, da so »zmiraj jednaki, povsod so osebni, sami pa nezmisljivi!« Kako prihajajo tržaški Slovenci do tega, da morajo poslušati take obsodbe radi jezikoslovne kritike, ki jo je spisal posamičnik? Celó listu »Edinost« bi bilo krivično kaj očitati, kajti zdi se mi, da je bilo v kritiki Milivoja — in sicer v dokaz, kako se slovenski **ne sme** pisati — navedenih tudi doslovnih odstavkov iz — »Edinosti«! Sedaj pa naj bi radi večkrat omenjene kritike prejemali batine tržaški Slovenci sploh?! Je-li to — stvarno?!

In da je to posamičen slučaj, naj bi že bilo. Ali ni tako. Malo dni je od tega, ko se je »Slov. Narod« radi nekaterih opazek dra. Rybitta rogal tržaškemu slovenstvu sploh in na način, da je iz vsake vrstice **zvenelo kakor neko veselje na neuspehih mučne njih borbe za slovensko stvar**, ne neuspehov kake zasebne stvari, ampak neuspehov **slovenske stvari**!!! Prosim, gosp. urednik, le prečitajte še enkrat dotično notico v »Narodu«! Je-li to »stvarno«, objektivno, je-li to lojalno?! Ali pa ima »Narod« morda posebnih vzrokov in namenov, da radi vsakega resničnega ali namišljenega greha kakega tržaškega posamičnika loputa po — tržaških Slovencih?!

Da zaključim. Moje menenje je tako-le: ako je Milivoj kaj zagrešil, naj se mu dokaže greh in potem le svobodno nakladajte pokoro, a le njegovemu, Milivojemu hrbtu!!

Štajerski Slovenci.

Prestara je že! Pišejo nam: V »Edinosti« smo čitali, kako da je nekje v Italiji maševala — sama M. božja. V »Edinosti« pa niste še omenili, kako se je godilo v isti Italiji dne 13. t. m., na nekem javnem trgu.

Ljudje so bili vsi prestrašeni po Falbovi napovedi o »koncu sveta«! Spati niso mogli, jesti še manje. (Morda pa zato ne, ker niso imeli! Opazka hudomušnega stavca). Tako sta jim ostala v tolažbo edina še cerkev in molitev.

Dne 13. t. m. je bilo torej, ko je vse meščanstvo nekega malega mesteca bilo zbrano na trgu, kjer je pričakovalo — konca sveta!! Ali našla, ali iz potrebe, je prišla na isti trg vojaška godba, ki je začela svirati veselo koračnico. Ljudstvo pa ni imelo časa poslušati, kamo-li pogledati, kaj da se godi, ampak je, začuvši udarjanje bobna, začelo tako rjevati in divjati, da je bilo groza gledati je! Ženske in možki so ležali kar križem po tleh! Mnogo je bilo ranjenih, a še več je bilo onih, ki so padli samo v omedlevice!!!

To so fakta, gospoda moj, fakta, ki govorijo dovolj jasno, da je dvatisočletna laška kultura — prestara, da jo treba torej — obnoviti!

«Picecolo».

Slovensko pevsko društvo. Kakor je bilo že javljeno, priredi to društvo dne 8. in 10. decembra svoj letošnji veliki koncert z opereto »Čevljar baron«. Za to opereto se delajo že dlje časa velike priprave. Društvo je namerjalo ta koncert prirediti v kakem gledališču, ao, to se odboru ni posrečilo vzlic vsej dobri volji in skrbi, ker gospodarji gledališč so oni, ki gospodarijo v Trstu, a le-ti so sklenili, da nobenemu slovanskemu društvu ne dajo več gledališča. Redutno dvorano smo pa dobili le za večo ceno, nego se je plačevalo poprej. Na koncertu bo sodeloval orkester godbe pešpolka baron Beek št. 47 iz Gorice.

Vspored domače veselice, katero priredi pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah prihodnjo nedeljo, dne 19. t. m., v veliki dvorani »Narodnega doma«: 1. A. Nedved: »Domu in ljubezni«, možki zbor. 2. F. S. Vilhar: »Zbor devojk iz opere Smiljana«, dvoglasni ženski zbor s spremljevanjem glasovira. 3. A. F. Tovačevsky: »Sporočilo«, možki poluzbor. 4. F. P.: »Potovanje po domovini«, (idilična slika), izvajanje na glasoviru in harmoniju. 5. St. Pirnat: Narodne pesni: a) »Jaz pa pojdem na Gorenjsko«, b) »Na Gorenjskem je fletno«, mešan zbor. 6. N. K.: »Na tistem jezern«, salonska skladba, izvajanje na glasoviru. 7. J. Garte: »Vinska poskušnja«, komični čveterospev s spremljevanjem glasovira in harmonija. 9. F. Gerbič: »Žitno polje«, mešan zbor. 9. R. Brindley: »Noturno«, izvajanje na glasoviru. 10. N. N.: »Pol ure oficir«, vesela igra s petjem v enem dejanju. 11. Ples. Začetek ob 5. uri popoldne. Ustopenina k veselici 20 nč. Sedeži I. raz. 20 nč., II. raz. 10 nč., k plesu za gospode 30 nč., za gospe 20 nč.

Občni zbor slov. čitalnice v Šklednju bo v nedeljo dne 26. t. m. ob 4. uri pop.

Izredni občni zbor »Delavskega podpornega društva« bo, kakor že objavljeno, prihodnjo nedeljo, dno 19. t. m. ob 4. uri in pol popoldne v društvenih prostorih.

Odbor.

Prvo pobožno pogrebno društvo na Vrdeli vabi vse svoje častite ude za dan 21. novembra, v torek, ob 8. uri zjutraj k sv. maši v cerkev pri sv. Ivanu in potem ob 10. uri zjutraj istega dne na XXXI. občni zbor, ki se bo vršil v dvorani društvenega poslopja na Vrdeli hšt. 794. Dnevni red: 1. Pozdrav predsednika. 2. Tajnik prečita letni račun. 3. Pregledovalci računov izkažejo svoje delovanje. 4. Blagajnik izkaže stanje blagajne. 5. Posamezni predlogi in vprašanja. 6. Volitev novega odbora.

Iz-pred naših sodišč. Včeraj predpoludne se je vršila razprava proti 58-letnemu Ivanu O. iz Stregne v Videmskem okraju na Italijanskem. Bil je tožen zaradi težke telesne poškodbe, ker da je udaril lastno ženo v obraz ter ji strl nosnekosti in poškodoval oko. Obtoženec se je branil, da je žena pijančevalka, da ga je tudi vprašavnega dne v stanju pijanosti nadlegovala in tepla ter da jo je udaril, da bi jo odstranil. Ni je pa hotel poškodovati. Poškodbo je dobila sama, ko je padla. Priča, ki je bila navzoča, je izpovedala obtoženo v prilog. Vsled tega je bil O. oproščen obtožbe težke telesne poškodbe ter obsojen le v 8 dni zapore, zaradi prestopka proti telesni varnosti.

36-letni Anton B. iz Sinigaglije, tožen zaradi sokrivde na tatvini, ker je kupil tramove, ukradene tvrdki A. Eulambio, je bil obsojen v 25 gl. globe. Sokrivde na tatvini mu niso mogli dokazati. Obsojili so ga le zaradi prepovedanega kupovanja sumljivih predmetov.

Nesreča v ladijscu sv. Marka. Včerajšnja burja je v ladijscu prevrgla več velikih desek, ki so zadele 4 delavce in 2 ženski, kateri sta bili soprogoma prinesli kosilo. Nekateri izmed njih so težko poškodovani. Po prvi pomoči, ki jim je podelil zdravnik rešilne postaje, so štiri delavce spravili v bolnišnico.

Požar v sv. Križu. Danes predpoludne je nastal ogenj v poslopju gospoda Martina Košute, predsednika podružnice naše kmetijske družbe v sv. Križu. Pogorelo je: hiša, hlev in 150 centov sena in vino je tudi zgubljeno.

Dražbe premičnin. V soboto, dne 18. novembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe

tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premoženja: v ul. Montorsino št. 35, hišna oprava; v ulici Caserma št. 3, hišna oprava; v ulici del Toro št. 7, hišna in kršmarska oprava; trg S. Giovanni in v ulici Zovenzoni, hišna oprava, specerijsko blago in oprema v zalogi, v ulici Farneto, steklenice in oprema v zalogi, v ulici dei Forni št. 4, hišna oprava.

Različne vesti.

Tatvina velike poštne pošiljatve. Na glavni pošti v Lizboni je zginito priporočeno pismo s sedmimi kreditnimi pismi podružnice draždanske banke v Berlinu, poslanimi lizbonski banki, skupaj v vrednosti 230.000 mark.

Zginol stotnik. Z Dunajskega novega mesta javljajo, da je izginil od tam priljubljeni stotnik 25. bataljona poljskih strelcev, Gustav pl. E'Estoque. Tega je že deset dni. Vsi poskusi, da bi ga kje zasledili, so ostali brezuspešni. Nekateri mislijo, da se je podal v Afriko, da ustopi v vrste Boercev.

Brzljavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 17. (Zbornica poslancev.) Zakon o odpravi časniškega in koledarskega kolka je bil po kratki razpravi vsprejet v vseh treh čitanjih.

Dunaj 17. Danes se je v zbornici raznesla vest, da grof Clary hoče odstopiti.

Dunaj 17. (Zbornica poslancev.) Začela je razprava o odpravi časniškega in koledarskega kolka. Po poročevalcu tiskovnega odseka je dobil besedo posl. Resel (socialist).

Vojna v južni Afriki.

London 17. »Reuterjeva« pisarna javlja dne 15. t. m. iz Estecourta, da pogrešajo 23 mož durbanskih pešcev, ki so bili v vlakcu, ki je vozil na rekoguisiranje. Od polovice kompanije dublinskih fizilerjev, ki je tudi bila v vlakcu, se jih je vrnilo samo 15. Sedemfuntovski top, ki je bil v sprednjem vozu, je ustrelil trikrat, ali topništvo nasprotnika ga je razdejalo. Tudi lokomotiva je poškodovana.

Durban 16. »Natal Advertiser« javlja iz Estecourta: Boerci so razdrli železniško progo, zblok česar je eden oklopnih vlakov skočil iz tira. Vozovi so se prekopienili, moštvo je odletelo z vozov. Na to so Boerci jeli streljati iz pušk in topov.

London 17. V vojnem ministerstvu ni ničesar znano, da bi bil zapovednik Boercev, general Joubert, padel.

ZAHVALA.

Vsem onim v Trstu in izven Trsta, ki so se me te dni prijateljski spominjali, izrekam svojo toplo zahvalo. Sosebno zahvaljujem gospode člene naših narodnih društev. Posebej pa se moram spominjati svojih dragih sorodnikov, v prvi vrsti ljubega nečaka Antona, ki so mi na ganljiv način skazali svojo ljubezen.

Vsem, vsem bodi hvala! Zagotovljeni naj bodo, da ljubim vseh iz srea. In ob tej priliki ne morem drugače, nego da prosim: bodi pozabljeno, ako je bilo kedaj s kom kako navskrižje. Pozabijmo naj, kadar pozabljamo tudi jaz vse, kar sem kedaj živel neprijetnega.

V Trstu, 16. novembra 1899.

Fran Žitko.

100 do 300 goldinarjev

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika vrazpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in sreč. Ponudbe pod naslovom **Ludwig Oesterreicher v. Budimpešti, VIII Deutschegasse 8.**

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapecarij

od **Viljelma Dalla Torre v Trstu**

Trg S. Giovanni hiš. št. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Božične jaslice

z mnogovrstnimi zrezanimi slikami in živalmi, vse jako naravno narejeno. **Cene od 20 gl. naprej**

Kipi svetnikov, vrezani na lesu.

Križev pot. postaje (Relief) kakor tudi vse rezbarije.

Sveta polaganja v grob, altarje, propovednice, kratke kamne, okvirje, vsakega štila in lesa, se opravijo in pozlate v obliki polni efekta, izdeluje večkrat odlikovana

delavnica za krščansko umetnost

JOH. BAPT. SCHMALZL, rezbar
St. Ulrich, Gröden, Tirol.

Cene kipov svetnikov, izborne napravljanih, poljubnih oljnatih barv in pozlačenih:

Velikost: cm.	20-30.	30-40.
Cene a. v. gl.	10.—	12.—
50.	60.	70.
15.—	18.—	23.—
90.	100.	120.
30.—	35.—	45.—
	150.	170.
	85.—	100.—

Kristove podobe, fino na lesu vrezane, oljnatu barvane, z žebelji in napisi, cena za vsako:

Velikost: cm.	20.	25.
Cene a. v. gl.	2.—	3.—
30.	40.	50.
4.—	5.—	7.—
100.	120.	130.
13.—	17.—	22.—
28.—	39.—	45.—
		60.—

Kar ne ugaja, se vzame nazaj.

JAK. HENRIK HUBER

trtnica za ameriške trte in cepi

Tovarna kemičnega gnoja „KOPROS“ v Boljuncu (Istra)

ZALOGA:

TRST - Via S. Apollinare št. 4. Telefon št. 201.

Ameriške trte in cepi.

CENE:

	I. zbirka	II. zbirka
100 kosov	1000 kosov	100 kosov
gl. kr.	gl. kr.	gl. kr.
Kolči ameriške	1.50	12.—
Blife	4.—	35.—
Cepi na	20.—	180.—
		15.—
		120.—

Vsprejemajo se naročbe za razna cepjenja po želji naročnika in to od februarja do zvršetka aprila.

Kemični gnoj „KOPROS“

sestavljen iz kvantitete dušika, forforičnega kislica, potaše in apna, katere snovi so potrebne za živilo rastlin.

Služi čudežno za gnojenje trti, sadnega drevja, spargelna, vrtnine in žita.

Cena: Žakelj od 25 kg. gl. 2.—; od 50 kg. gl. 3.80; od 100 kg. gl. 7.50, se žakljem vred.

Varstvena znamka: SIDRO.

LINEMENT. CAPSICI COMP.

Iz Richterjeve lekarne v Pragi

priporočano **izvrstno, bolečine blažeče mazilo** dobiva se po 40 nvč. 70 nvč. in 1 gl. po vseh lekarnah. Zahteva naj se to

splošno priljubljeno domače sredstvo

vedno le v **origin. steklenicah** z našo varstveno znamko „sidro“ iz Richterjeve lekarne ter vzame previdnostno samo steklenice s to varstveno znamko kakor **originalni izdelki**.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Elizabetno ulice 5.

Nikolaj Terškan!

trgovec v Ljubljani

priporoča ob pričetku sezone svojo **izborno kiselje v sodčkih po 200, 100, 50 in 25 kg.,** kakor tudi sveže zelje v glavah.

Pri sodčkih po 200 in 100 kg. se računi brutto za netto, pri pošiljki po 50 in 25 kg. pa se plačajo prazni sodi po 70 in 50 kr. Posebno priljubeno za večje rodbine in gostilničarje!

Cene brez konkurence.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravlilstva in specialist za očesne bolezni

se je preselil

v ulico Valdirivo št. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8^{3/4} zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3

v ulici Molin piccolo št. 1, I. nadst.

Dr. JOSIP MARTINIS

Priznana najboljši z važnimi patentiranimi novostmi lastne iznajdbe tehnično dovršeni

glasovirji

dobe se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju

Henrihu Bremitz

o. kr. dvornemu salagateljju.

Trst — Borzni trg številka 9 — Trst

Ilustrirani katalogi na zahtevo franco.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresne, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

V nedeljo dne 15. oktobra sem odprl gostilno

Adria

v ulici Nuova št. 11.

Toči se črno in belo dalmatinsko vino. Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim. Priporočam se slavnemu občinstvu za dober obisk.

Zajedno priporočam svojo

zalogo vina

v ulici Carintia št. 11, kjer se dobiva vino na drobno in debelo po najnižji ceni.

Filip Ivanišević.

(Dalje na četrti strani.)

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2^{1/2}% proti 5 dnevnim odpovedi

po 2^{3/4}% " 12 " "

po 3^{1/4}% " 4 mesečni " "

po 3^{1/2}% " 8 " "

po 3^{3/4}% " 1 letni " "

Napoleone:

po 2^{1/2}% proti 20 dnevnim odpovedi

po 2^{3/4}% " 40 " "

po 2^{3/4}% " 3 mesečni " "

po 3^{1/2}% " 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2^{3/4}% do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gl. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur. Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Glasbena šola.

Podpisani učitelj glasbe odprl je v ulici Collogna št. 2. I. nadstropje (za javnim vrtom) šolo za poučevanje sledečih predmetov: **teorija, glasovir, petje, vse tamburaške instrumente, mandolin, vijola, čelo in violon** (contrabas)

Natančneje pojasnila daje podpisani vsaki dan od 11. do 12. ure predp. v zgoraj imenovanih prostorih. Pisma istojta. — Za vspešni in točni poduk jamčim. — Priporočuje se za obilno udeležbo beležim

udani

Hrabroslav Vogrič

U R A R

spособen v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja.

ulica Solitario št. 8.